

Kemian ainejärjestön ainelehti

RUISKU

I/2015

KESKIMÄÄRÄINEN KEMISTI

Selvitimme, millaisia me kemian opiskelijat oikeastaan edes olemme.

KEMISTIT MAAILMALLA

Vaihtaritarilynnyitä sekä Japanista että Yhdysvalloista.

VAPUN TAPAHTUMAKARTTA

Vappuna sattuu ja tapahtuu, joten pysythän kartalla!

SISÄLLYS

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Jaarittelua ulkoasusta
- 5 Pj:n palsta: Viisauden tarttumisesta
- 6 Tervehdys Jano ry:stä
- 7 LAOn kevätkuulumiset
- 8 Kemat kohtaa?
- 10 "Meidän tehdas tekee teidän tehtaiden ruuat!"
- 12 Luonnontieteellinen laskiainen 2015
- 13 Risteilijä versus maa-krapu
- 14 Kuusi kuukautta Japania
- 16 Howdy from Texas!
- 18 Vapun tapahtumakartta
- 20 Keskimääräinen kemisti
- 24 Unelmien labrarotta
- 28 Tehdäänkö temput?
- 30 Höpinöitä vedestä

- 31 Viiniarvostelu
- 31 Demobingo
- 32 Kemisti, onko sinusta tullut pullukka?
- 33 Haasteesta tuli ammatti

**PASKA-SAMPO ja VITTU-TEEMU
ylpeinä (?) esittävät:**

VAPPU-RUISKU 1/2015

JULKAISIJA

Jyväskylän yliopiston kemistit

PÄÄTOIMITTAJA

Sampo Pakkanen

GRAFIikka/ULKOASU/TAITTO

Teemu Pasanen

TOIMITTAJAT

Radikaalin jäsenistö ja muut

KANNEN VALOKUVA

Annu Nurmela

PAINOPAikka

Jyväskylän yliopistopaino

PAINOSMÄÄRÄ

150 kpl

pääkirjoitus

Hui kauhia! Missä v***ssa minä olen??
Yllättävää.

Vaikuttaa siltä, että vappu-Ruiskussa.
Älyttömän nopeasti nämä kevätpäiv-
ät kuluvat, kesä on kohta jo ovelta.

Välillä huomaa, ettei tämä opiskelu
Aina olekaan aivan kevyttä. Opinto-
Pisteitä pitäisi koittaa kerätä ja
Pitää itsensä kunnossa – sekä
Urheilullisesti että henkisesti.
Ainejärjestötehtävätkin on hoidettava.

Kädessäsi on jälleen kerran uudistunut
Ainejärjestölehtemme Ruisku. Lehden
Ilme on nyt raikkaampi ja huoliteltu,
Kaikkea muuta kuin ilmeeni viereisessä
Kuvassa. Laitoin sen siihen, jotta voit
Irrottaa sen saksilla koristeeksi.

Kaiken tämän upean ulkoasun takana
Ei ole minä, vaan älyttömän taitava
Mies nimeltä Teemu Pasanen. Hän
Itse on kirjoitellut seuraavalle sivulle
Siitä, millaista on ollut värkkäillä
Tämän projektin parissa minun, eli
Ison pahiksen kanssa. Tähän mennessä
Teemu on jo luultavasti aivan paskana
!

Mutta kuitenkin, tulossa on varmasti
Unohtumaton kemistivappu!
Itse aion osallistua vähintäänkin
Sumusuunnistukseen, ja olisi vielä
Tarkoitus jatkaa vappuaattona menoa
Amazing Race Jyväskylän tahtiin.
Kaikki kemistejä vappuna kiinnostavat
Asiat löydät tämän lehden keski-
Aukeamalta vapun tapahtumakartasta!

Paljon on jäsenistön kaikkien kivojen
Ihmisten muita juttuja tässä lehdessä,

Toivon siis kaikkien selailevan täm-
än lehden lävitse ja arvostavan
Älyttömästi toimittajien panosta.

Hemmottele siis itseäsi vapun-
aikana ja ota irtiotto arjesta,
Unohtaa kaikki opiskelumurheet.
Siis lue tekstin rivien ensimmäiset
Kirjaimet pystysuunnassa niin
Ainakin löydät minun toivotukseni
Ainejärjestömme jäsenille.

:) Terveisin, **Sampo**

jaarittelua

ULKOASUSTA

Vuosi sitten ensimmäinen värillinen Ruisku julkaistiin. Tartuin tuolloin innoissani tilaisuuteen päästä laatimaan Ruiskulle uutta ulkoasua, mutta panostus jäi osaltani valitettavan pieneksi; teinkin lähinnä hiukan grafiikkaa sinne tänne Sampon kasatessa lehden jonkinsorttisten ohjeitten mukaan. Vaikka ulkoasu saikin paljolti kehuja, en itse ollut työhön tyytyväinen: lehdestä tuli mielestäni ankea, ahdas ja suoraan sanottuna ruma.

Toisen lehden annoin vielä mennä samalla ulkoasulla, mutta nyt keväällä iski pakottava tarve tehdä asialle jotain. Sampo antoi lehden taittamisenkin suurimmaksi osaksi vastuulleni, joka helpotti huomattavasti oman visioni toteuttamista (lisäksi Sampon ei tarvinnut sietää autistista perfektionismiani, joka näkyy kaiken säätämisessä kohdalleen millimetrin kymmenyksien tarkkuudella).

Kiinnostuneille voisin avata hiukan ajatuksenjuoksuani suunnittelun suhteen. Lähtökohtaisesti halusin saada lehdestä paljon ilmevämmän ja värikkäämmän (värit on jees). Marginaalit ja palstojen välinen tila ovat kasvaneet kokoa, mikä toisaalta vähentää sivuille mahtuvan tekstin määrää, mutta toisaalta tekee mielestäni lukukokemuksesta miellyttävämmän. Otsikot eivät ole enää sidottuja palstojen leveyteen, mikä elävöittää sivuja jonkin verran. Lisäksi kun aiemmissa lehdissä ainoa käytetty väri oli lähinnä punainen, on väripalettia kasvatettu nyt huomattavasti. Tungin myös jostain syystä pisteiviivaa joka paikkaan.

Lehtien pääasiallinen sisältö on kuitenkin ne jutut. Yksi eniten häirinneistä asioista edellisissä lehdissä oli leipätekstin fontti, joka taidettiin Sampon kanssa valita perusfonttivalikoimasta. Pyrinkin heti ensi alkuun löytämään hyvän korvaajan sille, ja mielestäni onnistuinkin tehtävässä varsin muikeasti. Teksti näyttää nyt paljon kevyemmältä sekä ehkä jotakuinkin ammattimaisemmaltakin. Lisäksi otsikkofontteihin on tullut lisää variaatioita ja jokaisella jutulla on toisistaan enemmän tai vähemmän poikkeava otsikkotyyl - tosin en tiedä oliko se loppujen lopuksi hyvä vai huono ratkaisu.

Aika alkoi mennä loppua kohden aika tiukille, ja kaikenlaista säätöä olisi voinut vielä tehdä sinne sun tänne. Tällä hetkellä voin kuitenkin sanoa olevani huomattavasti tyytyväisempi lopputulokseen kuin viimeksi, ja toivon mukaan uudistus kelpaa muillekin. Sain jonkin verran ihmettelyä siitä, miksi jaksan käyttää aikaani tähän näin paljon, varsinkin kun koulutöitäkin kasaantui jatkuvasti vain lisää. Graafinen suunnittelu on itselleni kuitenkin jonkinsorttinen harrastus, ja Ruiskun tekeminen antaa hyvän alustan sen harrastamiselle – ja harrastuksillehan pitäisi löytyä aina aikaa.

Sen verran aikaa vievää ja hajottavaa puuhaa tämä kuitenkin on, että tämä jäänee viimeiseksi Ruiskukseni (tosin mitään en ala vannomaan). Kiitos ja olkaatte hyvät.

PJ:N PALSTA

Viisauden tarttumisesta

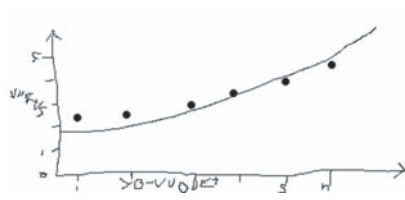
Mistä tunnistaa hyvin käytetyn ajan? Olen kuluneina vuosina kuluttanut jo jokusen tuokion yliopistolla, monia näistä Kopilla istuskellen, kahvia särpien ja särvintä kahmien. Jo niin jokusen tuokion, että on kohtuullinen aika omistaa aihepiiriin metatasolle jokuinen ajatus. Jos jostain hyvin käytetyn ajan tunnistaa, niin miksei vaikkapa hovin ja hyödyn toteutumisesta? Miksi istua yliopistolla taikka Kopilla toimittelemassa tyhjää? Totta kai: nasta mesta, huvikseen! Mutta hovit sikseen! On viitteitä, että tähän kätkeytyy muutakin: että viisaus tarttuu, ja että yliopisto on todellinen tarttuvan viisauden kätkö. Että vuosien mittaan istuskellessa itse kukin istuskelija lopulta nousee kahvikorttipöydän äärestä viisaampana kuin siihen aikoinaan istuessaan, jokaisesta istutusta hetkestä palkkionsa saaneena. "Älä usko huhupuheita, tsekkaa itse faktat", kuuluu kuitenkin vanha läntisen Kuokkalan kansanviisaus. Aihepiirille kuuluu pedantti tarkastelu, ansaittu on juurta jaksain totuuden löytävä tutkimus. Totisinta tieteentekoa yhteiseksi hyväksi.

Valittiin ulkomuistista otos kemi-anopiskelijoita, kolme kultakin opintovuodelta aina n. vuoteen asti. Arvioitiin mielivaltaisesti kunkin tarkasteltavan viisaus, missä 1 on pösilö ja 5 on viisas. Koska taulukot ovat tunnetusti vaivalloisia saada mitenkään mielekkäiksi

LaTeX-dokumenteissa, taulukoitiin tulokset sellaiseen vasemmalla kädellä hutaisten. Vuosittaisista keskiarvoista piirrettiin kuvaaja mahdollisimman yksinkertaisella piirto-ohjelmalla ja arvoihin sovitettiin vapaalla kädellä piirretty viiva.

Taulukko 1.1: Opiskelijain viisaus vuosittain

opiskeluvuosi	näyte 1	näyte 2	näyte 3	keskiarvo
1.	2	2	3	2
2.	2	1	4	2
3.	2	4	4	2
4.	4	3	3	3
5.	5	2	4	3
n.	4	5	4	4

Piirretystä käppyrästä voidaan aukottomasti havaita yliopistolla istumisen aikaansaama viisastuminen.

On huomioitava, että tutkimuksessa ei huomioitu vuosien mittaan tapahtuvaa hölmömmän aineksen poistumista esimerkiksi lääketieteen opintoihin. Vaikutus oletetaan kohtalaisen pieneksi, mutta sen tarkempi arviointi vaatisi seurantatutkimusta (esim. pitkätaikinen hiippari seuraa tutkimuskohteita jatkuvasti, piirtäen vihkoonsa jatkuvaa graafia tietyn kohteen viisaudesta). Henkilöiden väliset yliopistollaistumisaikojen erot saadaan kuitenkin peitettyä valitulla suurella opiskeluvuosittaisella otoksella käytännössä täysin.

Yliopistolla istuskelu: huvia ja hyötyä yksissä kääreissä, aivan kuin suklaapatukka.

Tuomas Nurmi

Janon liittokokousdelegaatio paluumatkalla – tällä kertaa samassa junassa.

TERVEHDYS JANO RY:STÄ

Vaikka nimestä voisi ehkä muutakin päätellä, tällä kertaa kyseessä ei ole juttua jostain kavereiden kaljakerhosta, vaan Jyväskylän aineenopettajaksi opiskelevien ainejärjestöstä. Jano on ainejärjestö kaikille aineenopettajaksi opiskeleville ja meitähän on Jyväskylässä huomattavan suuri määrä. Aineenopettajia Jyväskylästä löytyy aina MatLu:n kemisteistä, fyysikoista, matemaatikoista ja bilsareista historian opettajien kautta lukuisien eri kielten opettajiin.

Allekirjoittanut toimii Janossa tänä vuonna puheenjohtajana ja sen innoittamana lähdin meidän kemistien lehteen spämmäämään. Vaikka Janossa on nimellisesti paljon jäseniä ja jäsenpotentiaalia olisi vielä käytettävissä, tarvitaan aktiivista jäsenistöä toimintaan mukaan. Tässä kohtaa voi kuitenkin kemisteille nostaa hattua, koska me olemme miltein poikkeuksellisen aktiivisia. Tästä esimerkkinä on tämän vuoden hallituskokoonpano, jossa minun lisäksi toimii kolme muuta ke-

mistiä. Janon kautta on myös loistavat mahdollisuudet päästä vaikuttamaan asioihin myös valtakunnan tasolla. Tätä tekstiä kirjoittaessani istun junassa matkalla takaisin Jyväskylään SOOLin eli Suomen opettajaksi opiskelevien liiton liittokokouksesta. Liittokokouksessa liiton hallitukseen saatiin loistava edustus Jyväskylästä ja ennen kaikkea kemisti SOOLin hallitukseen. Kemisti pelastaa maailman – Myös opejen osalta!

Janon päätehtävänä on toimia jäsenistönsä edunvalvojana ja osallistua opettajakoulutuksen kehittämiseen yhdessä OKL:n eli opettajakoulutuslaitoksen kanssa. Tämä lisäksi jäsenistölle näkyvämpää hyötyä ja iloa ovat erilaiset tapahtumat ja koulutukset. Jano pyrkii järjestämään säännöllisesti koulutuksia, jotka hyödyttävät opiskelijaa myös työelämässä. Kuluvana vuonna on järjestetty esim. opettajan voimakkäyttökoulutus. Tapahtumia pyritään järjestämään perinteisten tapahtumien, kuten munkki & sima -vapun,

lisäksi kaikkea mitä jäsenistö haluaa. Jotta tapahtumia olisi mielekästä järjestää, on niissä oltava osallistujia ja niin niitä hyviä tapahtumiaideoita ja -aiheita tarvitaan aina.

Meidän oman paikallisen toiminnan lisäksi Janoon kuulumisen tarjoaa mahdollisuuden liittyä SOOLiin. SOOL tarjoaa jäsenilleen teemaseminaareja ja varsinkin järjestöaktiiveille hyvinkin mielekkäitä ja mukavia koulutusreissuja. Tämän lisäksi SOOLin jäsenenä saa mittavasti muita jäsenetuja, kuten laajan vakuutuspaketin. Perinteisesti SOOLin paras vuosittainen tapahtuma on Talvipäivät, joille SOOLin jäsen

osallistuu huomattavalla alennuksella. Talvipäivät ovat ainakin omasta mielestäni, ja uskallan väittää kaikkien jo osallistuneiden puolesta, yhdet opiskelijavuoden parhaimmista bileistä. Ja kyllä, jopa verrattavissa Legendaariin luonnontieteilijöiden pikkujoulu-risteilyyn!

Toivottavasti Janolta ja varsinkin kemisteiltä sen etunenässä saadaan ennennäkemättömän suuri edustus ensi helmikuussa Rovaniemelle!

Toni Lamminaho

Puheenjohtaja Jano ry

LAOn kevätkuulumiset

Tervehdys kaikki Ruiskun lukijat!

Vappu lähestyy ja se tarkoittaa uutta Ruiskua, joten ajattelin tähän kohtaan kirjoittaa vähän Luonnontieteiden Akateemisten Opiskelijoiden Jyväskylän jaoston kuulumisista.

Kaikki eivät ehkä tiedä, mikä on LAO Jyväskylä. LAO Jyväskylä on toivottavasti näkyvin edustus Luonnontieteiden Akateemisten Liiton toiminnasta Jyväskylän yliopistolla. Ammattiliittoon kuuluminen on jokaisen oma asia tietenkin, mutta nähdäkseni liittoon liittyminen kannattaa jo opiskeluaikana. Tai ainakin niin olen kuullut kerrottavan.

Infopisteet, joita vähän väliä pidämme Ylistön ruokalan edessä ovat varmaan kaikille tuttu näky yliopiston arjessa. Kaikkea kivaa keksitään aina, jotta jotain uutta ja yllättävää olisi tiedossa ensikerralla. Laskiaispullia, pipareita ja Beroccaa on kokeiltu, mutta toisaalta huomattu on, että suklaalle ja kahvil-

le löytyy aina kysyntää. Ei siinä mitään, luonnontieteilijän työ ja opiskelu on sen verran kuluttavaa työtä, että pieni energiaboosti on tarpeen. Infopisteelle saa tulla kuka tahansa useinkin kahvia on tarjottu opiskelijoiden ohella niin luennoitsijoille, laitoshenkilöille kuin satunnaisille humanisteille, jotka ovat eksyneet pakolliselle ruotsin kurssille Fys5:een. Infopisteellehän voi tulla missä tahansa aikeissa, ja vastaanme mielellämme kysymyksiin, joita on noussut työelämästä, ja vaikka emme itse osaisi vastausta antaa, on aina mahdollista heittää kysäri Väisäsen Antille toimiston puolelta.

Väiski on täällä muistuttamassa meitä siitä, että kyllä tuolta maailmalta työtä löytyy luonnontieteilijälle, kunhan vain osaa hakea. Tai no, ainakin Antille on löytynyt. Antin blogikirjoituksia voit muuten lukea Luonnontieteilijä-lehdestä tai lehden verkkosivuilta. Ja ehkä toisinaan Ruiskusta. Niinkuin viime kevään Ruiskun Cthulhu-teemainen työt-

tömyysraportti.

Infopisteiden lisäksi tarjoamme koulu-
tuksia; EA1, EA2 ja hygieniapassikoulu-
tuksia on ainakin ollut tarjolla jo mo-
nen vuoden ajan. Nyt varmaan jossain
vaiheessa toteutumassa on myös alku-
sammutuskoulutus, joten pysykään
kuulolla ja lukekaa sähköpostia. Kaipa
sitä vielä voisi keksiä kaikennäköistä
muutakin toimintaa, kuten saunailtoja
ja alumnitapahtumia.

Kuka muistaa viimeisen alumni-illan?
Tai on nähnyt jonkun valmistuneen
Jyväskylän yliopiston kemistin esittele-
mässä osaamistaan? Kyse lienee vain
siitä, että miten näihin ihmisiin saisi
yhteyden. Yliopistolla vähän väliä kui-
tenkin joku valmistuu, mutta minne
kaikki nämä ihmiset menevät? Tietää-
kö kukaan? Ehkä radikaalin kannattaisi
enemmän panostaa tulevaisuudessa
myös alumnitoimintaan. No niin, pallo
on heitetty. Kaikille olisi varmasti huo-
jentavaa tietää, että kemistit ovat tär-
keä osa yhteiskuntaa ja kaikella tällä
koulutuksella, mitä yliopistolla saa, on
mahdollista saada töitä. Ja kuka muu
osaisi paremmin kertoa valmistumisen
jälkeisestä työllistymisestä kuin vasta-
valmistunut kemisti.

Työtä varmasti saa helpommalla, jos
jo opiskeluaikana tekisi opinnäyte-
työn yliopiston ulkopuoliselle taholle.
Kuitenkin kaikki yritykset, joiden net-
tisivulla olen vierailut, mainostavat
opinnäytetyön mahdollisuutta omassa
yrityksessään. Miettikääpä sitä vaih-
toehtoa. Katsotaan nyt, mitä syksy tuo
tullessaan myös LAO Jyväskylän puo-
lesta ja toivotan teille hyvää loppuke-
vättä ja kesää!

Janne Arkke

LAO Jyväskylän Puheenjohtaja

Kello on 0000 yöllä ja seurueemme
harkitsee aamukahveja, sillä tiesim-
me matkamme haisevaan kaupunkiin
alkaisi neljän tunnin kuluttua. Kahvi-
mukit täytyivätkin leikatulla ja bussi-
matka kääntyi pahimminpäin. Tuleeko
Oulu pilaamaan taas kaiken, se jää
nähtäväksi.

Saavuimme yllättävän viinankatku-
seen Oulun kaupunkiin ronskisti etu-
ajassa ja päätimme kävellä yliopistol-
le sivistääksemme itseämme. Matka
otti monia kohtalokkaita käännteitä ja
kaikkia tuntui vituttavan, etenkin yhtä
seuruelaistamme joka sai vasta perillä
kuulla ilmasesta kyiditysmahdollisuu-
desta 7 km kävelylen-
kin sijasta. Oululain-
en infrastruktuuri ja
vastaan tuleva popu-
laatio-otanta oli kuin
Neuvosto-Venäjäjällä,
mutta onneksi hump-
pa soi ja paska haisi.

Paikan päällä meille
esiteltiin esteettises-
ti miellyttävää Oulun
yliopistoa ja paikal-

KOHTAA?

lista kyykkäkulttuurista. Vuosien harjoittelun ja uskomattoman tuurin ansiosta Radikaalin joukkue taisi pärjätä parhaiten. RAIPATI RAI. Ilta päättyi saunailtaan railakkaissa tunnelmissa ja levitimme lonkeroitamme täten myös Oulun suuntaan.

Seuraava päivä alkoi krapulalla, aamustondiksella ja suklaajunalla. Siitä olikin hyvä pienen mokkiksen myötä jatkaa excursiolle ensiksi Fermionille ja sittemmin Chempolikseen. Yritysvierailut olivat antoisia ja opimme paljon lääkeaineisen tuotannosta, käytöstä ja ekologisista biopolttoainereaktoreista. Koska emme päässeet yli Oulun yliopiston

silmiähivelevästä kauneudesta, kävimme vielä tarkastamassa kohteen.

Illalla oli sitsit kielitolakiteemalla, ja voi juku mitkä sitsit ne olivatkaan! Iltaan mahtui legendaarisia letkautuksia ja tapahtumia pilvin pimein, enkä haluak-

kaan muistaa niistä kaikkia. Kuivajäättä vessanpontossa ja pillut jäässä alastomalla beerpongilla höystettynä. Voi juku (vittu). Myös vanhan ystävän Igorin jälleennäkeminen lämmitti ja tuotti sielullista tuskaa.

Reissu oli kaikkiaan timanttia, mutta kuten kaikkien epästabiliin allotrooppien, tämänkin reissun loiston oli tultava päätökseen. Siltoja paloi, olutta kului ja ens vuonna uudestaan.

Radikaalin edustajat:

**Toni Väisänen, Santeri Salovaara
ja Santtu Kärkkäinen**

"Meidän tehdas tekee teidän EXCURSIO 16.-17.4. tehtaiden ruuat!"

Lopultakin koitti torstai. Aurinko oli juuri ja juuri ehtinyt avata silmänsä ja aloittaa hymyn levittämisen naamalle, kun huomasi kemistiosaston itse asiassa jo syösyvän täyttä vauhtia kohti. Luvassa oli ennakkotietojen mukaan nk. "jymy". Menomatkan pysähdyksellä kohtaamamme EtaPro-lasinpesunesteet olivat maukkaimman näköisiä lasinpesunesteitä, mitä olimme ikinä nähneet. Tämän jälkeen valokuvaus retkellä olikin lähinnä kiellettyä, sillä olisimme saaneet liian mielenkiintoisia kuvia.

Opimme räjähteiden valmistuksesta ja käytöstä yhtä, toista ja kolmattakin. Räjähdyksiä seuranneella bussikierroksella opimme muun lisäksi myös, miten ahtaista ja hankalista paikoista bussilla pääseekään, tarvittaessa myös peruaa. Saimme yhtä sun toista koitinvietävääkin. Aivan loistava vierailu! Kyllä kelpaa!

Suunnaksi Turku. Salossa varikkopysähdys, jonka aikana paikalliset rupesivat jo kovistelemaan vierailumme tarkoitusta. No Alko. Ja sitten Turkuun!

Yönviettopaikkamme tuli olemaan osakuntien talo Uusi-S, umphomeinen läävä, elävä esimerkki siitä, mitä tapahtuu jos rakennuksia ei hoideta asianmukaisesti. Erilaiset LVI-virittelmät herättivät toistuvasti väkävää hilpeyttä, viileä lämpötila saattoi välillä johtua auki jääneestä ovesta, välillä ei. Positiivisena puolena todettakoon, että minkäänlaisia tuhoeläimiä ei pelosta huolimatta tunnut syösyvän matkajien kimpupuun. Home lienee ne tappanut jo kauan sitten. Talo voi olla hyvin elävä esimerkki.

Saavuimme ensimmäiseen kohteeseen. Hangossa aurinko paistoi kuumelma eniten Suomessa. Emme yhtään ihmettele, Forcitin räjähdetehdas sai meidätkin hymyilemään leveästi. Koeräjähdykset saivat kaikki iloisiksi. Niitä edeltäneet esitellyt yrityksestä ja tuotteista periaatteessa ja käytännön periaatteessa olivat aivan erinomaisia.

Turun matemaattis-luonnontieteellinen Hybridi päästi meidät seuraamaan speksinsä prosenttikerholle suunnattua ennakkonäytöstä. Esitys oli läpeensä kaunis ja pornofunk taustoitti sitä pyydettyä. Oikeen hyvä!

Kaikki hyvä loppuu aikoinaan, ja majoitusläävässä pistäytymisen jälkeen suunnaksi otettiin ravintola Proffan kellari. Siellä meitä odotti ylitsevuotava malja, mahdollisesti Graalin. Seitsemän. Seitsemän päivää. Julkkistietopeli. Oli siellä paikallisiakin. ”Jaa, mikä teidät Turkuun on tuonut?” ”Me tultiin pelaamaan seiskan julkkistietopeliä tietenkin!” Pelissä paremmuusjärjestys olikin parrakkuusjärjestys. Karvainen naama tunnisti kuvasta puuttuvan naaman. Neumann, ja tiukka kisa oli lopultakin ohi. Pelien peli oli pelattu. Lähtiessä piti vielä kehottaa paikallisia olemaan polttamatta kaupunkia taas.

Jossain vaiheessa oli myös aika unosten. Patja, joka ei ollut oma, kutsui. Liian monta ihmistä samalle patjalle ahtautumalla oli mahdollista näyttää niin söpöltä, että vältti lattialle heittämissen. Ja aamulla taas menttiin, juuri kun aurinko oli harkitsemassa hymyilemisen aloittamista.

Suunnaksi otettiin Suomen suurin saari. Sibelcon monttu oli maallikon silmin kohtalaisen iso, mutta alan harrastajien mukaan melko pieni. Huomattava oli kuitenkin vähintään saanto, joka kuulosti yksinkertaisellekin louhintatoiminnalle korkealta. Kivi hienoksi, osiin ja maailmalle. Jälleen maailma avartui. Kaikki on jonkun valmistamaa. Yleensä valmistusketju, tai oikeammin valmistusverkko, on pitkä, eikä sen laajuutta tule tiedostaneeksi. Matkan varrella tarvitaan yksiä jos toisiakin lisäkäsia, aina välillä myös kemistien.

Se oli hienoa, ja seuraavaksi suunnaksi eteenpäin ja Naantaliin. Naantalissa-kin aurinko paistoi kuulemma eniten Suomessa. Emme yhtään ihmettele, sillä myös Neste Oilin jalostamo sai meidätkin hymyilemään leveästi. Yleisesityksen jälkeen olimme yhtäkkiä paljon paremmin kartalla Suomen polttoainejalostuksen kokonais- ja tulevaisuudenkuvasta. Nousimme bussiin ja kiersimme tutustumassa jalostamoalueeseen. Oikeasti reippaankokoista ja hiottua prosessiteollisuutta, ei mitään luonnonkosmetiikan sivutoimista käsityöläisvalmistusta. Osa joukosta kiersi myös uutuuttaan kiiltävät laboratoriotilat, joissa nähtävänä oli laaja kirjo varsinkin erilaisia petrokemiassa oleellisia laitteita. Automaattitisluslaitteen äärellä kerroimme esittelijälle tislavamme opinnoissamme vain manuaalisesti. Esittelijä nauroi myötätuntoisesti.

Se oli hienoa, mutta seuraavaksi olikin jo aika ottaa suunnaksi koti. Paluumatkaan! Olipa mainio reissu! Mutta tämä ei tietenkään jää tähän: Pohjalaisosasto suunnitteli paluubussissa jo seuraavan excursion, Pohjanmaalle, totta kai. Koskenkorvan tehdas ja pyhän Vesan kauppa, kuulemme jo kutsunne!

LUONNONTIETEELLINEN LASKIAINEN 2015

Kuten perinteeksi on jo muodostunut, luonnontieteellinen laskiainen järjestettiin jälleen kaikkien luonnontieteilijöiden yhteisvoimin Juhlatalo Majakoskella. Toisin kuin edellisenä vuonna, oli jopa lunta. Tai loskaa, mutta kaikesta huolimatta maa oli valkoinen.

Ilta pärähti käyntiin Ylistön ylläreiden mainiolla esityksellä. Kuoro on harjoitellut ahkerasti ja se kyllä näkyi! In the Jungle raikui komeasti, kun viidakon kuninkaat karjahtelivat rivissä. Pokémon-tunnari sai juhlaikseensa muistelemaan lapsuuden huolettomia viikonloppuaamuja ja Frontside Ollien uudelleensanoitettu versio, nimeltään Redox-titraus, herätti hilpeyttä nokkelilla sanoituksillaan.

Nautiskelijat saivat saunaa ja paljutella sekä testata Ynnän tuliterän lölyfunktion. Urheiluhullut saivat juosta pallon perässä ja pelata kyykkää, alkoholisoituneimmat pelasivat beer pongia, notkeimmat osallistuivat limbokisaan liuk-

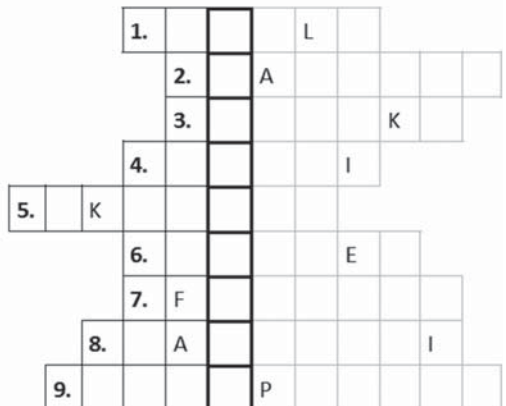
kaalla pihalla ja seikkailunhaluisimmat uskaltautuivat kiertämään rastiradalle, jossa tehtävä vaativat luovuutta, nokkeluutta, tarkkuutta sekä heittäytymiskykyä. Kulinaristeille oli tarjolla makaraa (tai maissia) ja mehua. Musiikin ystäville tarjoiittiin menevää tanssimusiikkia ulkona, jossa DJ soitti musiikkia laidasta laitaan koko illan. Ei päässyt tulemaan kylmä jorattessa.

Koska niin monena vuonna Suomen kesä on tullut vierailemaan iloksemme Majakoskelle, tänä vuonna päätettiin pelata kaiken varalta varman päälle. Jatkoille järjestettiin lumitykki. Voi sitä ilon määrää, kun valkoisten (saippua) hiutaleiden liukastamalla tanssilattialla jalat liukuivat sulavasti. Tämä rohkaisi myös ujomia parkettien partaveitsiä jammailemaan. Radikaalin vauhdikkaat jatkobileet houkuttelivat Giggling Marliniin paikalle myös porukkaa kilpailevilta jatkoilta. Varsin onnistuneet bileet siis kaikin puolin!

Ratkaise vappuinen ristikko!

- Pienehkö eväkäs
- Suoritetaan vappuaattona kirkkopuistossa
- Herkullinen vappuleivos
- Märkä ja pitkulainen, lihapitoisuus vaihtelee 0-100% välillä
- Vappuinen siijuoma
- På svenska, tackar!
- Kenen onkaan Kukanpäivä?
- Aterian puolipakollinen lisuke
- Jokainen meistä on (luultavasti) tällainen!

10.

Ratkaisut sivulla 30.

RISTEILIJÄ VERSUS MAAKRAPU

RISTEILIJÄ:

Mitä ennakkoluuloja sinulla oli pikku-jouluristeilystä?

Ei ollut minkään tyyppisiä ennakkoluuloja. Hyvin avoimesti oltiin liikenteessä.

Oletko ennen ollut bileristeilyllä?

Risteilyillä on tullut käytyä, mutta tämä oli osaltani ensimmäinen opiskelijaristeily.

Miksi päätit lähteä?

Kuulin paljon kehuja kyseiseltä risteilyltä niin olihan se pakko varmistaa, että ne pitivät paikkansa.

Oliko bussissa kova meininki?

Paluubussista hieman myöhästyin, mutta menomatalla meininki oli kyllä kohdallaan.

Tuliko vietettyä enemmän aikaa baareissa, hyteissä vai käytävillä?

Itse asiassa en ollut jatkuvasti ihan 100% varma omasta sijainnistani, mutta arvioisin, että enimmäkseen baarin puolelle mentiin. Etenkin aurinkokannen baari oli kova juttu!

Tapahtuiko mitään erikoista?

En huomannut mitään erikoista tai epäilyttävää. Kaikki käyttäytyivät normaalisti.

Toitko tuliaisia?

Paluumatkani oli niin pitkä, että kaikki tuliaiset loppuivat ennen kuin pääsin perille.

BONUSKYSYMYS:

Terveisesi maakravaille?

Virheistä oppii :)

MAAKRAPU:

Mitä ennakkoluuloja sinulla oli pikku-jouluristeilystä?

Kaikki on vaan tuhannen päissään. Siellä on hauskaa, paitsi jos sammuu ja oksentaa .

Oletko ennen ollut bileristeilyllä?

En.

Miksi päätit olla lähtemättä?

Oletin, etten saisi hallittua juomistani siellä ja sammuisin oksennukseeni. Ja sitten rahatilanne.

Uskotko, että sinulla oli kivempaa kovalla maalla kuin merellä?

paha sanoa kun nyt en risteilyä kokenut, mut kyl mä viihdyn poissa vesistöistä.

Oletko kuullut villejä tarinoita risteilyltä?

Nooh, eräs mieshenkilö sammui ja sai tussilla koristuksia ympäri kehoaan.

Aiotko lähteä ensi vuonna?

Kyllä.

BONUSKYSYMYS:

mitä aiot tehdä vappuna?

Ryypätä siellä mihin kohtalo minut vie.

Kuusi kuukautta

JAPANIA

Vaihtoni Japanissa alkoi hieman haastavasti kun lentokentältä yliopistolle pääseminen ehti jo tuottaa ongelmia: metrokarttaa ei ollut tullut luettua riittävästi ja nyt edessä oli vain kanjein kirjoitettu versio. Osakan keskustaan Umedaan olin päässyt ihan onnistuneesti, mutta jatkohteyden löytämiseen piti kysellä apua. Tokiolainen pukumies osasi neuvoa oikean suunnan varsin hyvällä englannilla. Suuri osa japanilaisista oli aina puku päällä, mutta hyvä englannin kielen taito tuntui olevan harvinaisuus.

Viimein yliopistolle päästyäni tutustuin ensimmäisiin muihin vaihtareihin: neljä jenkkiä Kaliforniasta oli saapunut samana päivänä. Meille näytettiin kämpät ja kävimme seuraavana päivänä hoitamassa byrokratian terveystarkastusten, pankin ja osoitteen rekisteröinnin suhteen kuntoon. Japanissa byrokratian lähtökohta tuntui olevan työllistäminen, kun papereita riitti ja jokaista meistä saattoi palvella kolmekin virkailijaa yhtäaikaan. Sattumalta postikonttorissa törmäsin Taina Hakolaan, joka myös oli saapunut samoihin aikoihin. Hän on edelleen Japanissa, onnekas! :) Samana päivänä tutustuin

myös uuteen kämppikseeni Dominikiin Münchenistä.

Alkutapahtumien, bileiden ja ensimmäisten japanin tuntien jälkeen ei tarvinnut paljoa miettiä kenen kanssa lähteä Japaniin tutustumaan, kun aina löytyi muutama innokas turisti. Domin kanssa saimmekin aina väkeä mukaan vuorkatessamme autoa viikonloppumatkoille ja aina lennolle Ishigaki-saarelle saakka. Osakasta oli myös helppo tehdä päivämatkoja esimerkiksi Kiotoon, jossa itse tuli käytyä varmaan toistakymmentä kertaa. Myös lennot lähialueille olivat hyvin edullisia, jos käytti halpalentoyhtiö Peachiä; Hong Kongiinkin saattoi päästä parilla sadalla eurolla. Tosin, Peachin lennot oli ainut asia Japanissa, joka ei toiminnut aikataulussa! Sen mainetta paikallisten keskuudessa voinee verrata VR:n Suomessa.

Ruoka oli yksi Japanin parhaista puolista. Meren antimista osataan Japanissa tehdä mitä mielikuvituksellisempia ja erittäin maukkaita ruokia. Sushi olikin jo entuudestaan tuttu, mutta okonomiyaki, takoyaki ja erilaiset muut kalaa, levää, mustekalaa, katkarapua tai mui-

ta äyriäisiä sisältävät ruoat olivat mah-tavia uusia kokemuksia. Muita Japanin erikoisuuksia olivat erilaiset udonit ja raamenit, jotka olivat siis käytännössä nuudelikeittoja joihin sai eri lisukkeita. Vielä mainittakoon karri-riisi ja yakini-ku, joista jälkimmäinen on korealais-lähtöinen grilliherkkä.

Ruoasta päästäänkin mukavasti juo-maan. Teetä japanissa juodaan joka aterialla, lounaallakin. Sake on yleis-nimi kaikille alkoholijuomille. Riisivii-ni ja -viina löytyvät nimellä nihonshu. Ravintolassa riisiviiinan saa sekä kuu-mana että kylmänä, molempia kannatti kokeilla. Japanilainen olut on ihan do-kattavaa, mutta ei mitenkään erityisen maukasta, vaikka Asahin panimollekin ehdittiin maistelemaan. Yamazaki viski sen sijaan on saanut maailman paras viskipalkinnon.

japanilaisia samassa ajassa. Toinen suosikkimme oli karaoke, joka Japanis-sa toimii SingStar-tyyliin. Omalla poru-kalla laulettiin siis omassa huonees-sa, jonne ruokaa ja juomaa sai tilata. Alkoholittomia juomia sai ilmaiseksi hanasta, eikä meiltä kertaakaan tar-kastettu oliko omia juomia vahingossa tullut mukaan... Klubeilla tuli käytyä harvemmin, kun julkisessa liikenteessä oli käsittämättömän tuntuinen viiden tunnin cabbi klo 00:00-05:00. Kyllä niit-ä silti löytyi, mutta hinnat olivat melko korkeita. Meno oli melko eurooppalais-ta ja kaikkea ei oltu säädelty niin kuin Suomessa.

Opiskelustakin kai pitäisi vielä jotain mainita... Ainut kurssi jolla olin oli ja-panin kurssi. Opetus oli hieman van-hanaikaista, kun kirjan kappaleita piti opetella ulkoa. Muuten mm. japanin

kirjoittamisen ja lukemisen perusteet sai hyvin haltuun. Pääajan opiskeluidani tein tutkimusryhmässäni. Profes-sorini kanssa asiat hoituivat aina hyvin, mutta tutkimus-ryhmän muidenopiskelijoiden heikko englannin taso tuntui aluksi ongelmalliselta. Käytän-nössä tutkimusta en päässyt ominpäin paljoa tekemään, koska melkein kaikki oli ja-paniksi ja vastaavista tyhjiö-laitteistoista ei käytännön kokemusta ollut kertynyt. Tut-kimusten kohokohta oli viikon XPS-mittausrupeama Spring-8-kiihdytinlaitoksella.

Mitä matkastani opin? Ehkäpä tärkeim-pänä sen että jokaisesta päivästä kan-nattaa nauttia eikä odottaa huomista.

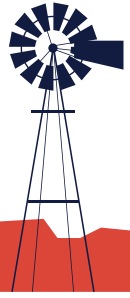
ヨハンネス (Johannes)

Parhaita illanviettopaikkoja olivat tabe-nomihodai-ravintolat. Konsepti oli simp-peli; pöydästä maksettiin parista tunnista kiinteä summa, jolla ruokaa ja juomaa sai pöytään tuon ajan niin pal-jon kuin ehti tilata. Ravintoloitsijaa vä-lillä hirvitti, kun länsimaalaisseurue joi kolmekertaa sen mitä vastaava joukko

Howdy from Texas!

Viettelen viimeisiä hetkiä vaihtokeväästäni Baylorin Yliopistossa Teksasissa, Waco-nimisessä kaupungissa. Teksas on USA:n oma luonnon lapsi, se tekee kaikki omalla tavallaan ja ihmiset kokevat valtavaa ylpeyttä osavaltiostaan. Teksas on iso ja kaikki Teksasissa on isoa. Lännen aavikoilta itäisiin metsiin, Teksasista on moneksi. Waco sijaitsee Teksasin osavaltiossa kahden suuremman kaupungin Austinin ja Dallasin välissä. Wacossa on asukkaita n. 126 000, joten se on siis suurimpiin Jyväskylän kokoluokkaa.

Baylor on yksityinen uskonnollinen yliopisto, joka on perustettu vuonna 1845 ja se onkin Teksasin vanhin yliopisto. Yliopisto vetää puoleensa vauraampaa väestöä, jonka takia lukukausimaksut ovat hyvinkin kalliit. Opiskelijoita Baylorissa on yli 15 000 ja valittavana on yli 150 oppiainetta. Itse opiskelen täl-

lä hetkellä rikostieteitä, antropologiaa sekä luonnollisesti kemiaa. Baylor on melko arvostettu yliopisto Yhdysvalloissa, ja opetus onkin mielestäni tasokasta. Koulunkäynti itsessään on kuin paluu lukion penkille: poissaoloista pidetään kirjaa, on kotitehtäviä ja tunnit lyhyitä. Eräs professoreistani oli laskenut, että yksi 50 minuutin opitunti maksaa opiskelijalle noin 120\$! Että parempi on vaan käydä istumassa tunneilla. :)

Yksityisenä yliopistona Baylorilla näyttää olevan mukavasti rahaa käytössä, ja se näkyi paitsi opetuksen laadussa niin myös ulkoisissa puitteissa. Urheilu, musiikki, tilat, toiminnot kaikki ovat isolla rahalla rakennettu ja pystytetty. Tämän vuoksi kampus on valtavan kaunist ja viihtyisää aluetta ja harrastusmahdollisuuksia ovat monia ja ne ovat kaikille opiskelijoille ilmaisia. Wacossa on myös aika paljon rähjäisiä asuinalueita, ja niiden keskellä Baylor upeine kampuksineen onkin aivan oma maailmansa. Baylorilla on kiitettävästi tarjolla vapaa-ajanviettopaikkoja ja erilaisia aktiviteetteja ja tapahtumia. Esimerkiksi erityisesti koulun urheilujoukkueet Baylor Bearsit ovat yliopiston sekä koko alueen suurin ylpeydenaihe.

Suurin osa ajasta kuluu luonnollisesti kampuksella, sillä ilman pyörää tai autoa on leffateatterit, supermarketit ja ostoskeskukset liian kaukana. Kevään kuluessa on tullut kuitenkin huomatt-

tua, että tärkeintä on se mitä löytyy kampukselta, koska opiskelijoiden elämä rakentuu täysin kampuksen ympärille. On niitä viikonloppureissujakin tullu tehtyä sekä paikallisten että muiden vaihtarien kanssa. Sekä tietysti se periamerikkalainen kevätlomaviikko, jonka vietin Las Vegasissa ja Grand Canyonilla!

Vaihtareita yliopistolla on paljon ympäri maailmaa ja meistä pidetään älyttömän hyvää huolta. Kaikki ihmiset niin opiskelijat, professorit kuin tavalliset asukkaatkin ovat ystävällisiä ja aina valmiita auttamaan. Southern hospitality ei ole pelkkä legenda vaan pitää oikeasti paikkaansa. Ja tästä syystä voin lämpimästi suositella Teksasia ja Bayloria myös teille kanssaradikaaleille! Monia ihmisiä jään takuulla kaipaamaan lähdön koittaessa, mutta onneksi nykYTEKNIIKAN ansiosta ystäväistä on

helpompi pitää kii.

Syksyllä taas nähdään, hyvää kesää kaikille ja Sic 'Em Bears!

Meeri Nimell

KIINTIÖSARJAKUVA

PÄIVÄRETKI LAAJAVUORESSA 28.4.

Retkeilyä Laajavuoren mäkisessä maastossa rennolla porukalla

SUMUSUUNNISTUS 29.4.

Yksinkertaista – kierrä rastit ja tyhjennä samalla 24 tölkkiä joukkueesi kesken!

VAP
.....
Haal
Koste

LAITOKSEN PELI-ILTA 27.4.

*Kuka juonittelee koviten Munchkinissa?
Entä kuka on Seven Wondersin mestari?
Tule mukaan pelailemaan!*

AMAZING RACE 30.4.

TV:stä tuttu konsepti, seikkaile Jyväskylässä ja lähiympäristössä!

PUPIKNIK 1.5.

*Arat jalkaan ja ylioppilaslakki päähän!
Tule pikniktapahtuma Jyväskylän malliin.*

VAPPUVILINÄÄ 30.4.

*Tule kirkkokuistoon juhlimaan vappua
kavereiden muiden opiskelijoiden kanssa!*

Tuntuuko palkkasi poljetulta?

Kun aloit uudessa työpaikassa, olit sitten kesä- tai vakituissa työssä, sinun kannattaa ennen työsopimuksen allekirjoittamista olla yhteydessä LAL:n asiamieheen ja näyttää hänelle työsopimustasi. Hän tarkistaa, että sopimuksesi on kunnossa niin lain kuin työehtosopimuksen kannalta. LAL:n asiamiehet neuvovat ja auttavat kaikkia LAL:n jäseniä.

Kannattaa liittyä LAL:iin jo opiskeluaikana • työelämäneuvontaa • ura- ja työnhakuvalmennusta • CV:n ja työhakemusten palautepalvelu • verkostoituminen • matkustajavakuutus • oikeudellista neuvontaa • alennettu jäsenmaksu vuoden ajan valmistumisesta • voit kartuttaa lyhyilläkin työrupeamilla ansiosidonnaista työttömyysturvaa

Tietoa alan palkoista ja LAL:n palkkasuosituksent löydät jäsenivuilla: www.luonnontieteilijat.fi

KESKIMÄÄRÄINEN

Tiedot koontu ja kirjoittanut **Lauri Nieminen**

KEMISTI

"Millaisia te kemistit oikein olette?" Tämän kysymyksen kuulee toisinaan jutellessaan jonkin toisen pääaineen opiskelijan kanssa. Äkkiseltään on vaikea keksiä tyhjentävää vastausta, melkein kaikki mielikuvat kun perustuvat karkeaan mututietoon ja omasta kaveripiiristä saatuun käsitykseen kemistien yleisestä olemuksesta. Siksi päätin tehdä lyhyen kyselyn, jolla selvittäisin joitakin kemisteille yhteisiä ominaisuuksia.

Vastaajia kyselyllä oli yhteensä 97 kappaletta, joista 49 oli miehiä ja 48 nai-

sia. Vastaajat edustivat kahdeksaa eri vuosikurssia ja vastaajamäärät aloitusvuosittain on esitetty alla olevassa taulukossa.

Aloitusvuosi Vastaajamäärä

2005	1
2008	1
2009	11
2010	15
2011	11
2012	31
2013	13
2014	14

Mistä me tulemme?

Vastaukseksi pyydettiin kuntaa, mutta yhdessä graafisesta esityksestä vastaavan Teemun kanssa päätimme, että tulokset ovat selkeämpiä esitettynä maakuntien tarkkuudella. Kemistit tulevat kaikkiaan 17 eri maakunnasta, enimmäkseen Keski-Suomesta ja sen naapurimaakunnista. Liki puolet vastanneista oli kotoisin Pirkanmaalta, Keski-Suomesta, Etelä-Savosta tai Etelä-Pohjanmaalta. Kokonaan vaille edustusta jäivät ainoastaan Ahvenanmaa ja Etelä-Karjala.

Gallupissa esitetyt kysymykset olivat seuraavat:

1. Oletko mies vai nainen?
2. Oletko oikea- vai vasenkätinen?
3. Kuinka pitkät olet?
4. Mistä päin Suomea olet kotoisin?
5. Montako sisarusta sinulla on?
6. Minkä väriset hiukset sinulla on?
7. Paljonko sinulla on haalarimerkkejä?
8. Missä päin Jyväskylää asumat?
9. Miten pääasiallisesti liikut paikasta toiseen?
10. Oliko kemia ensimmäinen kuvavaihtoehtosi?
11. Kuinka aktiivisesti käyt Radikaalin tapahtumissa?
12. Onko sinulla asunnon seinällä jaksollinen järjestelmä?
13. Ootko sinkku?
14. Minkä vuoden fuksi olet?

Missä me olemme?

Jyväskylässä kemistin löytää todennäköisimmin Kuokkalasta, jossa meistä

asustaa joka kolmas. Seuraavaksi suosituin asuinpaikka on Kortepohjassa, jossa elää kemisteistä neljännes ja kolmantena tulee keskusta, jossa asuu noin joka kuudes. Näiden lisäksi merkittävää edustusta on Mäki-Matissa sekä Ristonmaalla, joissa asuu yhteensä 15 % vastaajista. Loput kemisteistä asuvat hajallaan eri puolilla Jyväskylää.

Millaisia me olemme?

Pituutensa ja kätsiyytensä puolesta kemistit vastaavat hyvin koko kansan keskiarvoja. Miehet ovat 179 cm ja naiset 167 cm pitkiä ja 89 % oikeakätisiä. Kätsiyyksissä ei ilmennyt eroa sukupuolten välillä.

Kemisteistä vain 4 % on perheensä ainoita lapsia, suurimmalla osalla (40 %) on yksi sisarus. Kolmilapsisia perheitä on noin kolmannes ja vähintään neljälapsisia perheitä on vajaa neljännes.

Kemistit ovat juhlakansaa ja seurallista sakkia. Lähes 80 % kemisteistä käy Radikaalin tapahtumissa ainakin silloin tällöin. Haalarimerkkejä kerätään vaihtelevasti, mutta keskimäärin niitä kemistiltä löytyy 40 kappaletta. Vuoden 2010 fuksit poikkesivat vuosikursina tästä keskiarvosta eniten ja heiltä merkkejä löytyy keskimäärin kunnioitettavat 70 kappaletta.

Sinkut

Suurta mielenkiintoa tuloksissa herätti sinkkujen osuus kemisteistä. Kaikista vastaajista sinkkuja oli keskimäärin 37 %. Eroa kuitenkin ilmeni, kun tarkasteltiin miehiä ja naisia erikseen, sillä miehistä sinkkuja oli 46 %, kun taas naisista vain 29 %. Siispä huolimatta siitä, että kemiolla sukupuolijakauma on tasan 50:50, ei samaa havaita seu-

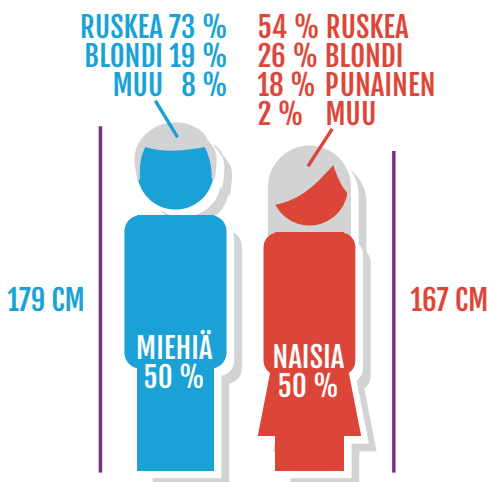
rustelevien määrässä, vaan sinkkumiehiä on selkeästi enemmän.

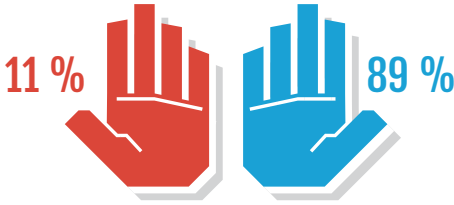
Vuosikursseittain sinkkuosuuksia tarkasteltaessa oli havaittavissa sinkkuprosentin selkeää laskua opiskeluvuosien määrän kasvaessa. Viimeisimmistä fukseista, vuonna 2014 aloittaneista, hieman yli puolet on sinkkuja. Tästä luku laskee vuosi vuodelta siten, että vuoden 2009 fukseista enää alle viidennes on sinkkuja. Erikoisuutena olivat jälleen vuoden 2010 fuksit, joista sinkkuja oli tämän vertailun vuosikursseista selkeästi vähiten, alle seitsemän prosenttia. Tästä notkahduksesta huolimatta yleinen trendi on laskeva, eli mitä vanhempxi kemisti, sen varmemmin hän seurustelee. (Tässä tarkastelussa vuosikurssit -05 ja -08 jätettiin pois, koska molempien otanta olisi ollut vain yksi henkilö.)

Yhteenvetona vielä, tällainen on keskimääräinen kemisti:

Hän on joko 179 cm pitkä mies tai 167 cm pitkä nainen. Hän on oikeakätinen ja hänellä on ruskeat hiukset. Hän seurustelee ja sisaruksia hänellä on yksi. Hän on kotoisin Pirkanmaalta ja asuu Kuokkalassa, missä hänen asuntonsa seinällä ei ole jaksollista järjestelmää. Kemia oli hänen ensimmäinen hakuvaihtoehtonsa. Radikaalin tapahtumissa hän käy silloin tällöin ja liikkumiseen hän käyttää polkupyörää.

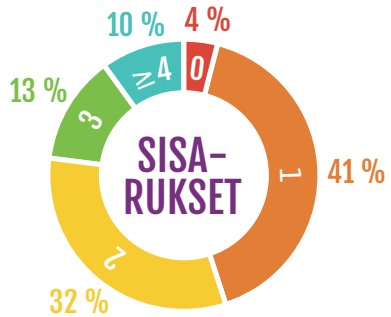
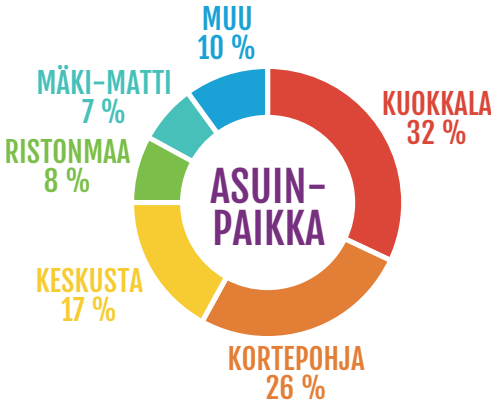
Allekirjoittaneeseen täsmää edellä luetelluista yhdestätoista kuvauksesta seitsemän. Kuinka hyvin itse vastaat keskimääräistä kemistiä?

ENSISIJASESTI
KEMIAA
OPISKELEMAAN
HAKI

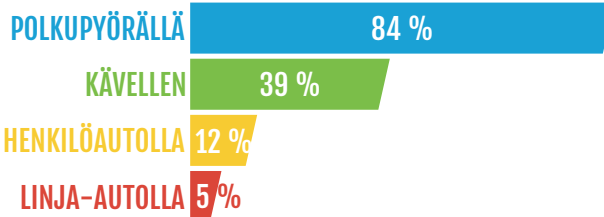
63%

RADIKAALIN TAPAHTUMISSA KÄYNTI

PÄÄASIAALLISET LIIKKUMISTAVAT

Labrarotta raahautuu maanantaiaamuna Radikaalin kopille pyyhkien samalla reagenssiroiskeita suojalaseistaan. Loputtomat aamu- luennot ja bumerangina sähköpostiin pamahtaneet työselostukset ovat vienteet Labrarotalta fuksivuotisen viehätysvoiman rippeetkin ja nykyään hän muistuttaa ulkonäöltään Mattilanniemmen naulakkoon unohdettua, yksinäistä lapasta. Liruttaessaan mustuneen kuppinsa pohjalle Moccamasterin tarjoamat viimeiset pisarat, hän huomaa monivärisen taidonnäytteen taululla:

Unelmien Labrarotta

Ootko sinkku? Haluatko kokeilla onneasi muiden tiedekuntien kalalammissa?

Älä pelkää tarttua tilaisuuteen, sillä juuri sinä voit olla

UNELMIEN LABRAROTTA 2015

Mitähän hittoa, miettii Rotta ja huokaisee paheksuvasti. Opiskelisivat nuokin, eivätkä vain suunnitelisi hulluja tapah- tumia kuin TV5:n chat-juontajat. Mi- nua ei tuollaiseen poikkiteieteelliseen irstailuun saisi enää mukaan, vaikka lyötäisin päähän Trolle 79 kertaa, tu- hahtaa Labrarotta ja kiiruhtaa takai- sin labrakolonsa uumeniin ennen kuin kukaan ehtii houkutellessa häntä mukaan tyhmyyksiin.

Kahden viikon kuluttua Labrarotta hie- roo hermostuneena nihkeitä käsiään istuessaan Ylistön aulassa. Hän miettii edelleen, miten tässä pääsi käymään taas näin, mutta tarinan kerrotaan si- sältävän 4 Radikaalin jäsentä, titraus- laitteiston, pullon halpaa viskiä ja pa- ketillisen koipalloja. Selvin päin tilanne tuntuu toivottomalta, mutta enää ei voi peräntyä. Ulkona sataa Keski-Suo- men kevään mukaisesti räntää vaaka- tasossa ja Labrarotalla ei totisesti ole minkäänasteista kevättä rinnassa. Hän on nyt peruuttamattomasti UNELMIEN LABRAROTTA 2015 ja hänen pitäisi tava- ta Sohwiissa toisen tiedekunnan kuuma tapaus.

Helvetiltä tuntuneen pyöräilyn jäl- keen Labrarotta parkkeeraa iänikuisen menopelinsä Sohwin välittömään lä- heisyyteen ja vetää syvään henkeä. Hän

on läpäissyt useita fysiikan kursseja ja selvinnyt myös hengissä Luonnontieteellisestä risteilystä, joten eihän näitä treffejä voi halusta huolimatta jättää välistä. Astuessaan kuppilaan sisälle huomaa hän Sohwin tunnelman olevan yhtä hämyisen äänekäs kuin aina ennenkin. Tiskin vieressä norkoileva vaihtariporukka siemailee sivistyneesti tuontioluitaan ja ikkunan vieressä istuu ikuisuuden väitöskirjaansa väkertänyt keski-ikäinen männynkäpytutkija. Tätä ei selvinpäin kestä Erkkikään tuumaa Labrarotta ja tilaa itsellensä Happy hour -bissen. Toivottavasti treffikumppani on myöhässä, jotta ehtii ainakin vetää riittävän pohjatuntuman.

TAPAA EHDOKAS NUMERO 1

Parikymppinen Hai on äärimmäisen hyvännäköinen vesipeto, jonka mysteeristä luonnetta ilmentävät vain hänen salaperäisyydessään kaikenpuhuva katseensa. Hänen itsetietoinen charminsa sulattaa pysyvimmänkin jääkimpaleen, vaikka Hain oma sydän ei pahemmin sykähtele.

Toisen vai oliko se jo neljännen oluen jälkeen Labrarotta bongaa baariin astuvan, itsevarmuutta hehkuvan bleiseiri-ihmisen. Toisin kuin Labrarotta, on hän selkeästi miettinyt tarkasti mitä päälleen laittaa ja vasemmassa kädessä kimalteleva rannekello on selkeästi maksanut enemmän kuin Labrarotan tilillä pyörii kuukauden 4. päivänä. Hän astelee baaritiskille Labrarotan viereen kuin jokainen kanssaryppääjä olisi siellä vain häntä katsomassa ja tilaa laisillisen ylikallista saksalaisen panimon taidonnäytettä. Maksettuaan juomansa hän kääntää katseensa Labrarottaan viittoen hymyillen kohti nurkkapöytää.

Nousteessaan seisomaan Labrarotta katu tiukalla tahdilla hankittua hip-rakanpoikastaan. Vain fuksivuoden jokaviikkoinen treeni saa hänet seuraamaan sulavasti seuralaisensa jalanjälkiä. Istuessaan alas Labrarotta tuntee palan nousevan kurkkuunsa. Mistä helvetistä jutellaan ensitreffeillä ihmisen kanssa, josta ei tiedä edes tämän pääainetta? Ennen kuin hän ehtii kaivaa esiin erotiikkasitseiltä oppimiaan iskureploja tarttuu treffikumppani toimeen.

-Moi, voit kutsua mua Haiksi! Sähän opiskelet kemiaa, etkö niin? Ootko sä ollut ikinä mukana missään tällaisessa?

-Labrarotta hauska tutustua. Ööh joo opiskelen joo ja en ole ollu ikinä mukana missään tämmösissä, Labrarotta vastaa kiroten mahtavia keskustelutai-tojaan.

- Joo meillä on kyllä kaikenlaista toimintaa ja niin on ilmeisesti Radikaalilakin, mutta oli kyllä aika erikoista että meidän ainejärjestöt halusi tehdä min-käänlaista yhteistyötä.

- Joo onhan niillä. Mitä sä muuten opiskelet? En tullut meinaan kysyneeksi tän tapahtuman järjestäjiltä, yrittää Labrarotta udella.

- En kerro. Saat kuule ihan arvuutella sitä itsekseksi, sanoo Hai pilke silmäkulmassaan vieden keskustelua sujuvasti jo toiseen aiheeseen.

Epätietoisuus ja suuri virhemarginaali häiritsee Labrarottaa suuresti, mutta hän ei vain saa päähänsä minkä alan opiskelija Hai voisi olla. Hai mainitsee vihaavansa matematiikkaa, mutta niin vihaa kyllä 68,6% kemisteistäkin. Hän harrastaa crossfitia ja käyttää olutta palautusjuomana, mutta niin tuntuu kyllä tekevän joka toinen trenditietoinen opiskelija näinä päivinä.

Politiikasta puhuttaessa Hai sanoo äänestäneensä jo ja hän lähes juoksee tilamaan toista lasillista, kun Labrarotta hairahtaa hölinoissään historian puolelle. Kaiken kaikkiaan treffit tuntuvat kuitenkin sujuvan yllättävän hyvin ja odotusten vastaisesti heidän huumorintajunsa kohtaavat suorastaan intohimoisesti. Labrarottaa alkaa jo jännittää, että lähtisikö tämä rotuutus hänen matkaansa Kortepohjaan.

Kolmannen kierroksen jälkeen Labrarotta alkaa tunnistaa Hain puheenparresta selviä merkkejä, jotka karsivat mahdollisia tiedekuntia ja pääaineita. Hitaasti, mutta varmasti hän tuntee kauhun hiipivän sydämeensä. Eihän se voisi olla! Labrarotta päättää kuitenkin luottaa intuitionsa ja tarttua toimeen ennen kuin Hai jatkaa kertomustaan lukioaikaisista kesätyöpaikoistaan.

-Hei kuule. Labrarotta aloitti kaapaton Hain huomion.

-Niin?

-Minkä väriset haalarit sulla on?

-Valkoiset, Hai vastaa kaivaen samalla kuvan itsestään Kauppakadun approbaturissa. Labrarotta huokaisee syvään, sillä kuvan valkoisten haalareiden painatukset eivät ole hänelle tuttuja. Vastaus oli nyt päivänselvä.

-Hai kuule, olet käsittämättömän huoliteltu. Ja itsevarma. Haalarisi ovat valkoiset, aivan liian valkoiset ollaksesi edes opiskelija. Ja ajoittain puhut kuin olisit pitämässä seminaaria suurelle yleisölle. Juot vain laadukkaita tuontiluita ja kellosi kimaltaa auringossa kuin Edward Cullen, Labrarotta listaa havaintojaan ääneen.

Nurkkapöytään laskeutui vaivaantunut hiljaisuus.

-Kauanko sä olet opiskellut? Labrarotta kysyy

-Mä olen fuksi. Hai vastaa.

-Niin, mutta kauanko sä olet opiskellut? Labrarotta jatkaa toivoen, ettei hän olisi oikeassa.

-Jo jonkin aikaa.

On vain kolme asiaa, joista Labrarotta on nyt täysin varma. Yksi, Hai ei ole kemian fuksi, sillä ne juoppohullut eivät opiskele. Kaksi, hänessä on rahanahneita piirteitä ja Labrarotta ei ole varma kuinka dominoivia nuo piirteet ovat. Kolme, Labrarotta on peruuttamattomasti flirttailut vihollisen kanssa koko illan.

-Mä tiedän mikä sä olet, Labrarotta totea.

-Sano se. Sano se ääneen! Sano se! Hai haastaa narkästyneenä.

-Pörssiläinen.

-Pelottaako se sua?

-Ei, tai no joo ehkä vähän.

-Kysy siis se kaikkein ilmeisin kysymys: Mitä me muka tehdään valmistumisen jälkeen? Hai haastaa riitaa silmät leiskuen.

-Ettehän te mitään oikeeta työtä tee, joten ei nyt mennä asioiden edelle, Labrarotta vastaa alkaen itsekin ärsyyntyä.

-Vanhemmat opiskelijat varoitti mua jo heti fuksiaisissa, että Radikaalin jäseniin ei kannata sekaantua, kun ne aatteissaan niin... RADIKAALEJA, mutta ei, enhän minä Pörssi Hai uskonut niitä!

-Joo ja ne oli kuule oikeessa, mutta mitä jos me nyt tehtäisiin kuitenkin niin, että mennään Alkon kautta Kortepohjaan ja vedetään yhdessä sellaiset kalsarikännit, ettei meistä kumpikaan aamulla muista mitä tuli tehdyksi? Labrarotta ehdotti hämmentyneelle Pörssi Haille.

-Sitten me voidaan aamulla feikata,

että poikkiteollisuus on kaikenkaikkiaan huono idea ja katsoa toisiamme nokanpäättämme pitkin aina kun nähdään, Labrarotta jatkoi miettien jo mahdollista kielletyn hedelmän maistamista.

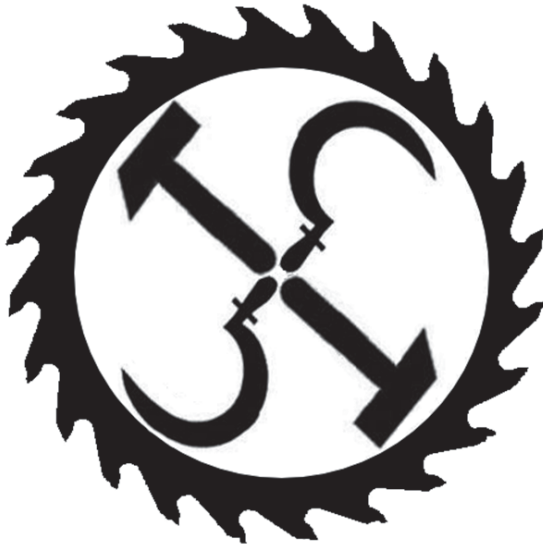
-Okei, myöntyi Pörssi Hai yrittämättä edes tinkiä.

Seuraavan iltapäivän koittaessa kaksi krapulaista opiskelijaa hyvästelee toisensa erään opiskelijaslummin alavella. Molemmat miettivät että olisi

tämä voinut paremminkin mennä, mutta asiat voisivat olla kyllä paljon huonomminkin. Labrarotta korkkaa yhden tasoittavan ja arpoo päänsäryn lomas- sa kenet hän kohtaakaan seuraavilla UNELMIEN LABRAROTTA 2015 -treffeillä. Toivottavasti seuraava treffikumppani on taustoiltaan soveltuvampi sillä Labrarotan radikaalin näkemyksen mukaan on parempi olla sinkku kuin jonkun Pörssiläisen kinkku.

© Esa O. 2015

Ghettopatentit suoraan Kuokkalasta
KEKKOLAN KONEPÄJÄ

Kromatografian kesämallistoomme tulossa:
Puutarhaletku-kvartsihiekkakolonniit

TEHDÄÄNKÖ TEMPUT?

Vappu, tuo kevään oma taianomainen uudistumisen ja vehreyhden juhla on tunnetusti hyvää aikaa myös talvipeleistään kömpiville taikureille. Vappunaamarin takaa on hieman kokemattomammankin taikurin turvallista koetella orastavia kykyjään maagisten taiteiden parissa, eivätkä tummat silmänalusetkaan näy niin selvästi! Taikuriliittouma Eos Magos on myös karistanut talven harteiltaan hilseen lailla ja ilahduttaakin nyt maallikkoväestöä, sekä toki myös oraalla olevia taikurinalkuja, jälleen uusin tempuin.

Esittelyssä on sorminäppäryyttä ja harhautuskykyä vaativa taidonnäyte, joka toimii hyvin vaikkapa vappupiknikseurueen ilahduttamiseen marjamehun hörpinnän lomassa. Välineistöltään tempu on yksinkertainen, mutta oikein esitettynä se vangitsee useamman näköetäisyydellä olevan katseen. Perunasalaatti ja kuohari eivät välttämättä lennähdä suoraan väärään kurkkuun, mutta kädentaitojen esittely ei puistossa tai baaritiskilläkään varmasti koskaan mene täysin hukkaan! Etene siis seuraavasti:

1.) - 2.) Tarvitset esitystäsi varten joko hammas- tai tulitikun. Luontevinta olisi toteuttaa tempu niin, että otat hammastikun suupielestäsi juuri ennen taidonnäytettäsi. Kerro sitten yleisöllesi tai vieressäsi puiston ruohikolla makoileville pahaa-aavistamattomille, että haluat esittää heille pienen väliaikanumeron. Ennen kuin he ehtivät koota tavaransa ja köpö-

tellä kauemmas, sinä olet jo puolivälissä ensimmäistä ohjelmanumeroasi!

1.

2.

Nappaa tikku suupielestäsi ja paina sitä kuvan 3 osoittamalla tavalla peukalosi kynnen yläpuolista ihoa vasten. Kuvasta 4 näet, että syljen kostuttama tikku pysyy pienen puristamisen jälkeen kohtalaisen hyvin sormessasi kiinni. Älä kuitenkaan esityksessäsi poista etusormeasi tikun päältä lainkaan. Kerro aikovasi kadottaa tikku ylimaallisilla voimillasi (niillä samoilla, joilla fyysikaalisen kemian selkkarit saadaan huhujen mu-

kaan onnistumaan ilman korjauksia).

Suorita maaginen liike, eli vie molemmat kätesi lähelle toisiaan ja napsauta sitten tikuttoman kätesi sormia äännekkäästi. Avaa heti perään molemmat kätesi niin, että tikku katoaa yleisösi näkyvistä peukalosi taakse kuin kuvassa 5 (suosittelemme harjoittelua peilin edessä, jotta näet ne "vaaralliset" kulmat, joita et kykene peittämään täysin). Nopeus on valttia tässä kohtaa tempua!

Ennen kuin yleisösi ehtii sen enempää asiaa pohtia, tuo kättäsi nopeasti eteenpäin ja esitä nappaavasi hammastikku suoraan ilmasta. Oikeasti tuot vain peukalosi alkuasentoon ja puristat tikkua jälleen etusormellasi kuten kuvassa 6. Voit tehdä maagisuutta lisäävän liikkeen myös toisella kädelläsi samanaikaisesti, jos haluat.

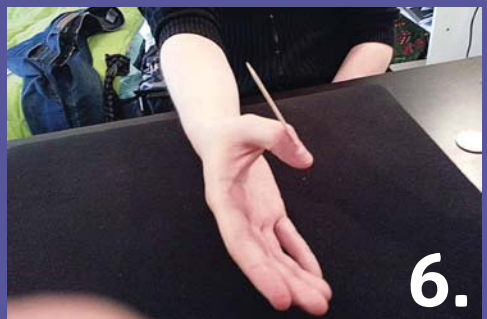
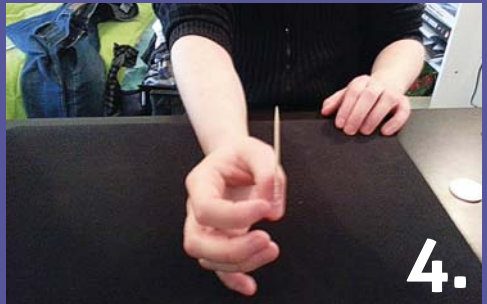
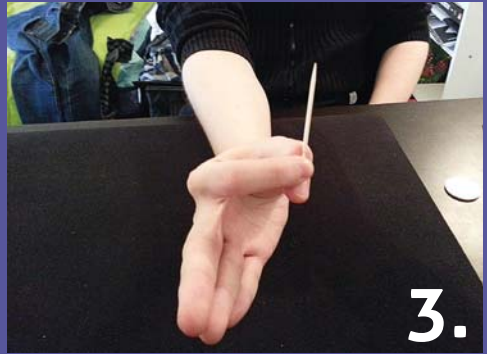
Huomioitavaa: Älä kostuta tikkua liikaa tai liian vähän. Tasapainon löytäminen tässä asiassa on yhtä tarkkaa puuhaa kuin mikrogrammojen saaminen kohdalleen reagensseja punnittaessa.

Syljellä kostuttamisen sijaan voit käyttää myös pientä teipinpätkää, jolla teet peukalonkynteesi tikulle sopivan "kehdon" etukäteen, mutta tämä on melko vaivalloista.

Lisää taianomaista viihdykettä tai sivulauseissa huvittavaa huttua kemististä kielitieteilijään jo seuraavassa Ruis-kussa! Hyvää vappua!

~~Eos Magos~~

"Mundus vult decipi, ergo decipiatur."
eosmagos@gmail.com

HÖPINÖITÄ VEDESTÄ

Erotiikkasitsien jälkeisenä aamuna pesin käsiäni ja kärsin heikosta olostani. Tätä pesuprosessia olisi hyvin voinut verrata koomaan, kunnes havahtui siihen että vesi on ruskeaa. Otin siitä sitten pulloon näytteen ja aloin metsästämään kemian laitokselta itseäni viisaampaa henkilöä, joka voisi analysoida näytteeni. Sellainenhan toki löytyi ja hän toimitti minulle seuraavat tulokset.

Alumiinilla on epäilty olevan yhteyttä neurologisten häiriöiden syntyyn, mutta tätä ei ole kyetty todistamaan^[2]. Mangaanin terveyshaitoista ei ole selvää näyttöä. Suurilla pitoisuuksilla taastusti tämäkin aiheuttaa jotain enemmän tai vähemmän mukavaa.

Kontrollinäytteen tutkitut pitoisuudet olivat kaikki sallitulla tasolla. Jos siis olet käynyt luonani kahvilla, ei tarvitse hätäillä. Ihan mukava tietää että vaikka hanasta välillä tulee vaikka minkä väristä vettä, on se kuitenkin juotavaa kunhan se on väritöntä. Älkää juoko ruskeaa vettä.

Teemu Nevalainen

- [1] Sosiaali- ja terveysministeriön asetus talousveden laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista 19.4.2000
 [2] watman.fi, Oy watman Ab vedenkäsittely. vesianalyysien tulkinta.
 [3] spcam.orion.fi/laakeluettelo
 * en löytänyt enimmäispitoisuuksia.

Kontrolli	Ruskea	Enimmäispitoisuus	Ruskea näyte vs enimmäispitoisuus
Al	0	3,8	0,2 ^[1] 19-kertainen
Ca	16,2	19,6	100 ^[2] 0,196-kertainen
Cu	0	22,6	2,0 ^[1] 11,3-kertainen
Fe	0,06	21,38	0,2 ^[1] 106,9-kertainen
K	1,5	2	* -
Mg	1,7	2,4	50 ^[2] 0,048-kertainen
Mn	0	1,4	0,05 ^[1] 28-kertainen
Na	4	4,9	200 ^[1] 0,0245-kertainen
S	2	2	* -
Si	2,3	7	* -

Näytteen ruskea väri todennäköisesti aiheutui korkeasta rauta- ja kuparipitoisuudesta. Taulukkoon on myös laskettu kuinka moninkertaisesti ruskean näytteen pitoisuudet ylittävät sallitut pitoisuudet. Erityisesti rauta, mangaani, alumiini ja kupari ylittivät rajat reilusti. Korkea kuparipitoisuus ja alhainen seleenipitoisuus yhdessä ovat osasyynä kohonneeseen sydän- ja verisuonisairastuvuuteen.^[2] Raudan yliannostus aiheuttaa vatsakipua, oksentelua ja ripulia. Vakava yliannostus voi johtaa jopa koomaan.^[3]

10. ristikon ratkaisu

Viiniarvostelu

Fontella Chianti tai joku sellanen, Alvar Aallon lemppari. Arvonsa (lieneekö kreivi?) mukaisesta lasista.

Ensireaktio riittävän korkinnuuhkinnan jälkeen: "Vittuonkyl härskin makusta viiniä, mun pitää nyt puhdistaa mun paletti." Maistuu Italia. "Viiniä, mutta yhtäkkiä suun täyttää oliiviöljy": siis itsevoiteleva viini! Ensimmäisen siemauksen jälkeen hydraulikka toimii, öljyisyys haihtuu ja se on meno: tulee suuhun ja katoaa, samoin kuin pullo, joka haetaan Alkosta ja katoaa. Se on kato circle of life, elämän sirkkeli. Rasakas työnteko palkitaan yleensä. Joskus viinillä, joskus ameeban muotoisella maljakolla.

Tärkeintä on päästä alkuun, loppu sujuu itsestään. Tärkeintä on päästä Alkoon, nyt se viini Siwoihin, sanoi Alvarkin.

SS, TT

DEMOBINGO

Demosalissa haisee vanha viina	Joku huutelee tehtävälistan perään	Taulu on märkä eikä tekstiä nää	Taululla olija selittää oikeasti miten on ratkaissut tehtävän	Assari päättyy käyttämään piirtoheitintä
Tajuat, ettei taululla olija tajua tehtävää mitään	Tehtävä oli mahdoton ratkaista virheellisen tehtävänannon takia	"Onko vapaaehtoisia?"	Assari pyyhkii taululle kirjoitetun ratkaisun välittömästi pois	Koet oikeasti oppineesi jotain demoissa
Assari vastaa kysymykseen aivan mitä sattuu	Assari jättää vastaamatta kokonaan	Saavut paikalle demoihin	Joku vastaa puhelimeen	Vastauksesi on väärin ja olet ainoa joka on ruksittanut tehtävän
"Onko kysyttävää" tai "Onko selvä?"	Joku lainaa kynää	Joku nousee ylös ja toteaa heti "tää onkin väärin"	"Osittainen ratkaisu" onkin vain alkuarvojen listaaminen taululle	Assarista näkee, että nyt vituttaa
Demot menee reilusti ylijajalle	Joku saapuu yli 30 min myöhässä	Assari tajuaa olevansa väärässä	"Saako pyyhkiä?"	Satut istumaan rikkiinäisen pöydän kohdalle

Kemisti, onko sinusta tullut PULLUKKA?

Ei hätää! Jyväskylän korkeakoululiikunta tarjoaa ratkaisun. Tarjolla on liikuntaa kaikenlaisten kemistien makuun. Pääset mukaan ostamalla liikuntataran Seminaarinmäen Soppi-kaupasta. Tarra, jonka saat koristamaan opiskelijakorttiasi, oikeuttaa kemistin kuin kemistin osallistumaan ryhmäliikuntatunneille, palloiluvuoroille sekä käyttämään kuntosaleja L-rakennuksella ja Kortepohjassa.

ja kanssajumppaajille ja hikoilee gravitaatiota vastustaen aivan eturivissä.

Jos haluat päästä kokeilemaan erilaisia liikuntamuotoja ja tutustua uusiin ihmisiin (tai ainakin niihin urheilulajeihin), niin oivallinen keino on myös kokeilla ”opintoihin liittyvää liikuntakursssia”. Tämä vaihtoehto on maksuton ja mahdollistaa 2 opintopisteen hankkimisen samalla, kun polttee kiljun sijasta kaloreita.

Ryhmäliikunta

Abs&Booty Afro Body Body Plus BodyBalance™ Bootcamp Circuit staff Combatic Core Crosstraining Dancefit Energystep FitInterval Functional Circuit HIIT HipHop Historialliset tanssit Hyvinvointi Jooga Kahvakuula Kehonhuolto Kiinteytys staff Kuntonyrkkeily Niska-hartia Pumppi Pumpppi tekniikka RPV Runfit Seuratanssit Step&Body Street Workout Streetdance Syvävenyttely Venyttely Zumba

Palloilu

Frisbeegolf Futsal Jääkiekko Jalkapallo Käsipallo Koripallo Kriketti Lacrosse Lentopallo Pesäpallo Pöytätennis Rugby Sähly Squash Sulkapallo Ultimate

Ryhmäliikuntatunteja järjestetään sekä Liikunnalla että JAMK:n liikuntasalisissa. Liikunnalla pukuhuoneista löytyvät myös saunat! Miehillä suosituimmat tunnit ovat selvästikin Bootcamp, Crosstraining ja pumpppi. Liikunnalla on alakerrassa varustehuone, jonka seinällä kerrotaan tunnilla tarvittavista varusteista. Jos olet ensikertalainen, voit huoletta ottaa vähän pienemmat painot ja piiloutua takariviin tutkailemaan hommaa. Kokeneempi kemisti uskaltautuu jo juttelemaan ohjaajille

Jos olet onnistunut kartuttamaan kilojen lisäksi euroja kukkaroon, niin tarjolla on myös erilaisia maksullisia liikuntakursseja akrobatiasta karateen ja mindfullnesiin.

Kaikki nämä ja paljon muuta löydät osoitteesta korkeakoululiikunta.fi.

Sonja Betancourt

HAASTEESTA TULI AMMATTI

Tervehdys kaikille, olen Leena Ruusuvirta Vaajakoskelta ja toimin tuotantokemistinä Dinex Ecocat Oy:ssä. Esittelen tässä Keski-Suomen Kemistiseuran pyynnöstä oman kivisen tieni kemistiksi.

Elämässä pääsee monesti paljon helpommalla, kun keskittyy asioihin mitkä ovat itselle luontaisia ja sujuvat helposti. Itse huomasin jo kouluaikana, että minuun tämä ei pätenyt, sillä nautin itselleni vaikeista oppiaineista. Vaikka en ollut mikään varsinainen tähtioppilas matemaattisissa aineissa, olin niistä aina kiinnostunut ja valmis tekemään töitä sen eteen, että ymmärtäisin niitä edes vähän. Samalla takaraivossa oli ajatus, että tuleva ammattini saattaisi jotenkin liittyä luonnontieteisiin.

Päädyinkin melko pian lukion jälkeen terveydenhuolto-oppilaitokseen opiskelemaan optikoksi. Opiskelu aika Helsingissä oli todella mukavaa ja opinnot olivat erittäin mielenkiintoisia. Vaikka valmistuin laman kynnyksellä v.1992 optikoksi, onnistuin pääsemään töihin heti valmistumisen jälkeen. Viihdyinkin optikkona sitten lähes 20 vuotta!

Vaikka optikon töitä riitti koko ajan, aloin noin 10 vuoden työrupeaman jälkeen miettimään uusia uria. Silloin kävin todellisen keskustelun itseni kanssa, mitä haluan elämältäni. Päätin, että haluan vielä opiskella uuden ammatin, joka tarjoaa mahdollisuuksia moneen

Painful pipetting work on osa työtäni.

ja liittyä jotenkin luonnontieteisiin. Koska asuin perheeni kanssa Jyväskylässä, päätin suunnata kohti Jyväskylän yliopistoa ja Kemian laitosta. Tämä ei tietenkään käytännössä ollut näin helppoa! En uskaltanut lopettaa työntekoa kokonaan, vaan päädyin siihen, että teen ensin kemian perusopinnot ja katson sitten jatkoa. Niinpä suoritin perusopinnot vv.2003-2004 ja olin sen jälkeen lähes varma, että siihen opiskelut saavat jäädäkin: tuntui vaivalloiselta opiskella, käydä töissä ja olla kolmen pienen lapsen äiti. Jonkinlainen kipinä oli kuitenkin jäänyt itämäään ja suorittelin työn ohessa solu- ja mole-

kyylibiologian perus- ja aineopintoja ja avoimessa yliopistossa jokusen kemian aineopintojen kurssin. V.2007 tein ratkaisevan päätöksen ja aloitin opiskelut sekä osa-aikatyön. Jälkeenpäin olen ajatellut, että olin kyllä aika uhkarohkea, sillä muistaakseni minulla ei ollut minkäänlaista visiota siitä, mihin olin menossa!

Valmistuin luonnontieteen kandidiksi v.2009 ja silloin minut valtasi epätoivo ja olin täysin varma, etten valmistu ikinä maisteriksi. Opinnot tuntuivat aivan liian haastavilta ja tuntui, ettei ole aikaa syventyä niihin riittävästi, koska liiallinen kiire varjosti elämää. Ajattelin, että jos maisteriopintoihin ryhdyn, niin tulee konkurssi ja avioero – en vain tiennyt missä järjestyksessä! Tuoloin myös moni varoiteli työllistymisvaikeuksista. Ajattelin jälleen kerran ottaa ”aikalisän” ja miettiä, voisinko laajentaa osaamistani kemian ulkopuolelle. Ja taas tuumasta toimeen ja tällä kertaa suunta kohti Jyväskylän yliopiston Kauppakorkeakoulua ja ympäristöjohtamisen koulutusohjelmaa. No niin, sitten aloitin kyseisessä ohjelmassa opinnot syksyllä 2010 ja olin osa-aikatoistani osittaisella opintovapaalla. Tein opinnot vauhdikkaasti talven aikana läpi ja keväällä tajusin, että ei olisi mahdollisuus valmistua tuplamasteriksi. Olin huomannut, että kemian maisteriopinnoista ei puuttunut ”kovin montaa kymmentä opintopistettä”, joten aloin käydä myös kemian syventävillä kursseilla. Erikoistyön kimppuun kävin kesällä 2011 ja valmistuin lopulta helmikuussa 2012. Ja mitäähän ei jätetä kesken, joten heti valmistumisen jälkeen syvennyin ympäristöjohtamisen graduun ja kauppatieteen maisterin paperit tulivat toukokuussa 2012.

Lopulta myöskään avioeroa ei tullut ja moni konkurssikin on pystytty välttämään!

Ensimmäinen kemiaan liittyvä työpaikani oli Fysiikan laitoksella heti valmistumiseni jälkeen: kuukauden pesti tutkijana! Olin tehnyt erikoistyöni VT-T:n kanssa yhteistyössä ja niinpä tuon kuukauden pestin jälkeen pääsinkin töihin tutkijaksi VTT:lle tutkimaan paperia, kartonkia ja mikrofibrilliselluloosaa. Erityisesti sain keskittyä näiden kuvantamiseen Fysiikan laitoksen röntgenmikrotomografialaitteistolla. Ehdin olla tutkijana reilun vuoden, kunnes VTT:llä alkoivat YT-neuvottelut. Minulla olisi ollut reilu puoli vuotta määräaikaista sopimustani jäljellä, mutta eräs tuttuni (joka on HR-päällikkö) kyseli minulta: ”Tunnetko ketään kemistiä?”. Piti miettiä yksi nanosekunti ja sanoin tuntevani erittäin hyvin yhden kemistin. Sitten kävin läpi elämäni nopeimman rekrytointiprosessin ja aloitin tuotantokemistinä työt toukokuussa 2013 Vihtavuoressa, silloisessa Ecocat Oy:ssä. Hyppäsin täysin vieraaseen maailman – katalyysattoreita valmistavaan tehtaaseen.

Työ alkoi varsin vauhdikkaasti, sillä kerkesin olla 1,5 kuukautta töissä, kun yritys myytiin tanskalaiselle omistajalle. Samalla alkoivat melko massiiviset YT-neuvottelut. Sain kuitenkin onneksi jatkaa työssäni ja opettelua on riittänyt koko ajan. Työni on erittäin monipuolista ja saan sopivasti perehtyä kirjallisiin töihin sekä olla ”hands on” erilaisissa uusissa projekteissa. Toimin tuotannossa ja samalla laaduntarkkailussa. Samalla saan olla myös toteuttamassa käytännössä tuotekehityksen aikaansaannoksia. Labramme

on hyvin peruslabra, jonka toiminta on keskittynyt raaka-aineiden ja lopputuotteiden analysointiin ja ihan perusmittauksiin (pH, viskositeetti, kiintoainepitoisuus, partikkelikokojakauma, ominaispinta-ala, AAS-mittaukset yms.). Itse mittauksista huolehtii aivan ihana ja taitava laboranttimme Laura ja yhteistyössä pyrimme kehittämään ja ideoimaan uusia juttuja. Aina välillä huomaamme, että jotakin on tullut keksittyä ja parannettua ja se on tässä työssä mukavinta. Työni sisältää myös paljon erilaisten lupien ja ilmoitusten tekoa. Olenkin saanut perehtyä oikein todenteolla kemikaalilainsäädäntöön ja REACH-pykäliin. Lisäksi TUKES ja Trafi ovat tulleet matkan varrella tutuiksi erilaisten määräysten muodossa. Myös vaarallisten aineiden kuljetukseen liittyvät asiat kuuluvat kemistin tehtäviin yrityksessämme!

Myös vapaa-aikani menee osittain kemian parissa, sillä toimin Keski-Suomen Kemistiseuran hallituksessa järjestelyvastaavana. Suosittelen lämpimästi Kemistiseuran jäsenyyttä kaikille ja seuran järjestämät tapahtumat ovat hyvä paikka tavata kollegoja.

Kaikkiaan viihdyn erittäin hyvin nykyisessä työssäni ja minulla on tunne, että opinnoista on ollut hyötyä – myös niistä ympäristöjohtamisen. Aina toki voisi tietää enemmän asioista ja nyt oppiminen ja tiedonhaku ovat vain omassa käsissä. Samalla olen huomannut sen, että kannattaa tehdä ja opiskella niitä asioita, jotka todella kiinnostavat. Se on ainoa asia, joka tässä elämässä lopulta kantaa ja tähän samaan olen myös kannustanut jälkikasvuani. Kannattaa myös verkostoitua eri alojen osaajien kanssa, koska koskaan ei voi tietää, miten asiat saattavatkin liittyä toisiin-

sa mitä eriskummallisimmilla tavoilla. Olen myös todella kiitollinen siitä, että kaikki voivat Suomessa opiskella lähes ilmaiseksi, jos vain halua riittää. Se on suuri etuoikeus meille kaikille! Samalla kyllä ajattelen omia ratkaisujani, ja totean, että ”ei se maailma niin pyöri, että kaikki vaan opiskelee. Kukas ne työt sitten tekee?” eli arvostan suuresti myös niitä, jotka jaksavat työssään vuodesta toiseen.

Tähän saakka olen ollut onnekas työnsaanissa ja saanut työskennellä kahdessa täysin erilaisessa ympäristössä ja molemmissa olen viihtynyt erittäin hyvin. Aika näyttää, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Aina pitää olla suunnitelmia ja haaveita pahan päivän varalle. Toivotan kaikille kemian opiskelijoille ja lehden lukijoille aurinkoista kesän odotusta ja kuumaa kesää! Toivottavasti tämä tarina toimii teille kaikille kannustuksena tai varoittavana esimerkkinä – miten ikinä haluatte.

VAPPU
300415
GMJKL

LISÄTIEDOT FACEBOOKISTA | GMJYVASKYLA

ENNAKKOLIPUT TULEVAT MYyntIIN
W-ZUPIN MOBIILISOVELLUKSEEN

